

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברות הגרמ"י שניידר שליט"א

פרשת
בשלח
♦♦♦
שנת
תש"פ
♦♦♦
גליון 38

אודות המכתב המרטיט

אך לאחר מכן אמר לי רבינו בכאב, רק קיבלתי על עצמי שלא לדבר בבית הכנסת, ומיד בא השטן להכשילני.

וראיתי אח"כ שרשם רבינו לעצמו כמה קבלות, וא' מהם הי' שלא לדבר דברים בטלים בבית הכנסת, והבנתי כונתו.

כמו כן כשהסכים רבינו לעשות מנינים

לתפילה בבית, אמר לי שיש בזה מעלה גדולה, כיון שאי"ז

בית הכנסת, ואין בזה את החומר של

איסור דיבור דברים בטלים, [כמובן שלא

בתפילה, רק האנשים הבאים

להתייעץ וכו'.]

לא לדבר בביהכ"נ להנצל מדבר רע

ומעשה נורא היה בביהכ"נ יוצאי

חברון ברחוב האר"י בב"ב, שנחלה שם

אחד מהמתפללים, והי' במצב חמור

מאד. ובאו לשאול את רבינו עצה לחיזוק, ואמר להם שיקבלו על עצמם שלא לדבר

באמצע התפילה, ומיד קבלו עליהם תקנה זו בכל החומר, וב"ה זכה לחיות ולתפקד עוד

כעשרים שנה! וסיפר הגאון ר' יעקב שולביץ שליט"א, שבהזדמנות סיפר את זה הגה"צ ר' יצחק פוקס שליט"א במקום א' שהי' שם חולה, וקבלו עליהם לעשות כן, ומיד נתרא החולה.

קבלת רבינו

בימים אלו מתפרסם מכתב נורא מאחד מבני החבורה, הרה"ג ר' חזקיהו יוסף בן שרה פייגא פלמן שליט"א יבלחט"א בנו של הגאון המופלג

איש האשכולות מו"ר רבי בן ציון פלמן זצוק"ל. בו הוא מספר על הודעות שמימיות לחיזוק הענין שלא לדבר בתפילה ובבית הכנסת.

ומביא שם מכתב מבהיל ממרן פוסק הדור הגאון בעל השבט הלוי זצוק"ל שאם היו נזהרים בזה, היתה המחלה הנוראה מסתלקת מאתנו.

ורצוני להביא ממה שזכינו לשמוע בגודל ענין זה מרבינו מרן רה"י זצוק"ל.

דבר ראשון מעשה שהי' עם רבינו בשנת תשנ"ז, כשהי' עדיין מתפלל מעריב

בביהכ"נ "יוצאי פוניבז" רחוב חזו"א 10 (כיום עברו למשכן הקבוע ברח' יונה הנביא 2 ונקרא "אהל תמר") והיו באים להתייעץ עמו אחרי התפילה, וביקש לצאת מתחילה מבית הכנסת, ולדבר רק אחרי שעברו את מפתן הכניסה.

ובאחד הימים הגיע גברא רבא, וניגש אחרי התפילה לרבינו לומר שלום עליכם והמשיכו בכמה מילים. ורבינו לא רצה לומר לו בא ונצא החוצה, מפני הכבוד.

באחד הימים הגיע גברא רבא, וניגש אחרי התפילה לומר שלום עליכם והמשיכו בכמה מילים. ורבינו לא רצה לומר לו בא ונצא החוצה, מפני הכבוד.

באחד הימים הגיע גברא רבא, וניגש אחרי התפילה לומר שלום עליכם והמשיכו בכמה מילים. ורבינו לא רצה לומר לו בא ונצא החוצה, מפני הכבוד.

באחד הימים הגיע גברא רבא, וניגש אחרי התפילה לומר שלום עליכם והמשיכו בכמה מילים. ורבינו לא רצה לומר לו בא ונצא החוצה, מפני הכבוד.

באחד הימים הגיע גברא רבא, וניגש אחרי התפילה לומר שלום עליכם והמשיכו בכמה מילים. ורבינו לא רצה לומר לו בא ונצא החוצה, מפני הכבוד.

באחד הימים הגיע גברא רבא, וניגש אחרי התפילה לומר שלום עליכם והמשיכו בכמה מילים. ורבינו לא רצה לומר לו בא ונצא החוצה, מפני הכבוד.

היתקע שופר בעיד והעם לא יחרדו

לכבוד ידי' שליט"א

לאחרונה אנו עדים לחרון אף ה' אשר רבים חלו ונפלו חללים צרות שונות ומשונות בד"כיו כזה שאינו זכור עשרות בשנים. אין יום שאין קללתו מרובה וכו'. ואף אני בעונתי פגע בי יד ה' והריני בתפילה ובתחנונים לפני בעל הרחמים שיחוס עלי וישלח לי מרפא ומזור לגופי ונשמת.

בעוד במיטת חולי הריני פונה אליכם בבקשה ובתחנונים חסו עלי ועל שאר חולי עמך ישראל, וקבלו על עצמכם דבר קטן כדי להסיר חרון אפני, "שלא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה" ולקבל זאת לפחות לארבעים יום עבור רפואתי העלמה. חזקתה יוסף בן שרה פייגא.

ברצוני לשתף אתכם במה שראיתי בחלום הלילה. לפני כחודשיים (באמצע חודש חשוון) הריני שווע בחלום הלילה קול, ללא דמות או מיעוה שאני מכיר או זוכר. האומר לי כך: יוסי תחזק את הנושא שלא לדבר בתפילה וקריאת התורה. לכל אחד יש תפקיד בעולם. ועלך לחזק את נושא זה. קמתי בבוקר, ולא התייחסתי לחלום ואמרת: "חלומות שווא ידברו".

שבוע לאחר מכן הופתעתי עד מאד לקרוא בעלון איש לרעהו סיפור על אדם שגם חלם חלום דומה להפליא. בו מבקשים ממנו לדאוג שיפסיקו לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה. ולאחר תקופה חלה אותו אדם במחלה הנוראה. אותו אדם חשב שיש קשר בין הדברים והחתיים 700 אנשים שלא ידברו בשעת התפילה וקריאת התורה ולאחר תקופה הוא החלים לגמרי והתעמלה. חשבתי אף אני אולי גם כאן מתרחש סיפור דומה. אבל כדרכו של עולם לא התייחסתי לחלומות. ואמרת: "חלומות שווא ידברו".

לאחר כחודש וחצי (בתחילת חנוכה) חלמתי שוב את אותו החלום. אלא שאז אני רואה את אבי מורי הצדיק רבי בן ציון פלמן זצ"ל עומד בהקץ לגוד עזי. ואומר לי: "יוסי דבר זה נגע אלך." "יוסי תדאג שיפסיקו לדבר בבית הכנסת בעת התפילה".

הנעם קמתי ומהולל. אך נרגעתי לאחר מכן ואמרת: לעצמי שזה כלום. הרי החלום חזר ונשנה. כנראה חשבתי על כך בימי והרי אין מראין לאדם בחלום אלא מהרהורי ליבו...

מאז התחלתי להרגיש לא טוב וכשבעיית לאחר מכן גילו אצלי את המחלה הנוראה.

אני סומך ובטוח שנענשתי ע"ז שלא התייחסתי למה שעוררו אותי פעמים מעמיא ועוד פעם אחת כשאבי מורי פרח וביקש בתחנונים לחזק דבר זה. ולא נענית.

ואצטט כאן דברים שאמר מרן הגר"ש זאנזר זצ"ל (הובא בספר ברומן של עולם עמוי שמו"ז) ודל: התפושפות המחלה הנוראה המפילה חללים רבים. הגורמת מעום שאנשים מזלזלים בקדושת ביהכנס ומדברים דברים בטלים בשעת התפילה. זוהי הסיבה שהתפילות אינם מתקבלות לפני כסא הכבוד - מאחר שמדברים באמצע התפילה. והוספך. שאם המתפללים יפסיקו לדבר בשעת התפילה המחלה תיעצר.

ועל כן באתי כעת לכל מי שקורא דברים אלו. אולי בזכות ההתעוררות שתבוא עתה וקריאת דברים אלו. ירחם המרחם וישלח לי רפואה מן השמים בתועותי.

המצפה לישועות ה'. חזקתה יוסף בן שרה פייגא

שחלם איזה דבר, וחשש מזה, אמר לו החזו"א "בעל גאווה" מה אתה חושב שאתה בכזו דרגה שיבואו אליך בחלום.

פעמים שראינו שכן לחוש לחלומות

אך מצד שני אנו עדים לחלומות שהתייחסו להם, וכמה פעמים הי' מעיין רבינו בסידור רבי יעקב עמדין לבדוק פתרון חלומות,

ובדידי הוי עובדא כמה פעמים שסיפרתי לרבינו מה שחלמתי, ואמר לי כיצד לפעול עפ"י. ויש שידוך אחד מופלא שיצא לפועל, בא' מתלמידי רבינו שכל שלשלת השידוך התחילה עפ"י חלום שאמר לי רבינו להתייחס אליו, והדריכני כיצד לפעול עפ"י.

וסיפרו בני הגאון ר' שמר'ל גריינימן זצ"ל לרבינו על קטע אחד שמצא אביהם מכתבי החזו"א, ולא ידע להיכן זה שייך, ונגלה אליו החזו"א לומר לו היכן להכניסו,

והתפעל מזה רבינו מאד.

והם אמרו לרבינו שהגילוי הי' בהקיץ, וביקש רבינו לראות בפנים מש"כ הגר"ש, ואמר שאינו מוכח שזה הי' בהקיץ, אבל גם אם זה בחלום, יש לראות מזה את החשיבות שיש לתורתו של מרן זצוקללה"ה במרום, עד כדי כך ששולחים אותו לרדת לכאן בשביל קטע א' מדבריו.

ועכ"פ גם אם אי אפשר לייחס מאה אחוז לחלומות, אבל לימדני רבינו בנושאים שונים, שדבר נכון יש לקבלו, גם אם מצד המקור א"א לידע ברור שזה שליחות משמים.

וממילא דבר זה שמבואר בשו"ע שהוא איסור חמור עד שגוערין בו, בודאי יש להתייחס לדברים בכל עוז, ונראה כולנו להתחזק בזה מאד בעז"ה.

וכבקשת מכרינו הנעלה רבי חזקיהו יוסף בן שרה פייגא שליט"א לקבל על עצמנו בל"ג "ארבעים יום" שלא לדבר באמצע התפילה וקריאת התורה, ויהי' זה לזכותו לרפואה שלימה במהרה.

וגם כל הכלל כולו יזכו עי"ז לכל הברכות שבתורה, ונזכה שיקויים בנו והסירותי מחלה מקרבך, אמן.

וכן לפני תשע עשרה שנה, אמר לי רבינו להוציא קונטרס דברי חיזוק, [ונזקף לזכותו של בנימין גולדין שיחי' שהעלה רעיון כזה לפני רבינו], ואמר לי לכתוב כדלהלן.

קבלה טובה להנצל מדבר רע, שלא לדבר בבית הכנסת ובית המדרש דברים בטלים. וכידוע המעשה עם התוי"ט שתיקן "מי שברך" על זה כי נתגלה לו שהיתה תביעה בשמים על זה, ובימי החורבן האחרון -

השוואה - ידוע כי בארצות המזרח לא הגיעו הגזירות כי הם היו נזהרים מאד בקדושת בהכ"ו ובהמ"ד.

וז"ל המי שברך עפ"י המופיע בכת"י אוקספורד

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה, הוא יברך השומר פיו ולשונו מלהפסיק בשום דיבור מן "ברוך שאמר" עד

גמר התפלה ובשעת קריאת ספר תורה שבציבור, אפילו בדברי תורה באיזה דבור, כל שכן בשיחת חולין וספורי שמועות,

ויחולו עליו כל הברכות הכתובות בתורת משה רבינו עליו השלום ובכל ספרי הנבואות, יראה זרע כשר חיים וקיימים, ויזכה לשני שלחנות שבשני עולמים, שהם העולם הזה - שעליו נאמר "והנה טוב", והעולם הבא - שהוא יום שכולו ארוך גם טוב, ונאמר אמן.

וכמה פעמים יעץ רבינו דבר זה לקבלה, כדי לבטל גזירה רעה.

חלום ששונה ושילש

ובענין זה שמספר רבי חזקי' יוסף שליט"א שנגלו אליו משמים כמה פעמים בחלום, יש ללמוד את גדלותו של האדם.

ובדומה לזה הי' מראה רבינו הרבה את "אגרת החלום" ששלח הגאון הצדיק רבי מרדכי אושימונער זצוק"ל לידידו הגר"פ מאנטיפלא זצוק"ל מעשה דומה להנ"ל, שג"כ לא שת לבו לחלומות, ובסוף חלתה אשתו רח"ל, ואז עשה מהר מה שנתבקש.

ובאמת אין אתנו יודע עד מה, כי מצד אחד לא ראינו לרבנן קשישאי שמתייחסים כ"כ לחלומות, ובפרט בדורות האחרונים. וכפי שהי' מספר רבינו שא' בא לחזו"א

